

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 20 — 14 MEI 2008

Klapstoel
Bernard
De Preter

blz. 7

Bisschoppen
bezoeken
China

blz. 9

Stash,
CAPrioolkindern,
gratis tickets

blz. 17

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

WERELDWIJD onderging het vaderschap de laatste decennia grote veranderingen. Grote families werden vervangen door kleinere gezinskernen, moeders combineren werk en gezin, zodat vader niet langer de enige kostwinner is, en bovendien blijken gezinnen overal ter wereld brozer geworden. Voor vaders betekent dit dat van hen meer dan vroeger wordt verwacht dat ze de alledaagse zorg voor de kinderen op zich nemen. Veel mannen zijn blij met deze evolutie en genieten met volle teugen van de warme band die ze met hun kinderen hebben dankzij hun zorgende en opvoedende rol.

Lieve Wouters

Toch komt er vaak een kink in de kabel. Het immer stijgende aantal echtscheidingen leidt tot een problematische verhouding tussen vaders en hun gezin. Kinderen worden immers meestal aan hun moeder toegewezen. Ook wanneer het gaat om gezinsondersteunende maatregelen gaat de aandacht van beleidsmakers meestal naar de moeder. Dat lijkt logisch. Hoewel vaders net zo goed recht hebben op ouder-schapsverlof, is 81 procent van de Vlamingen die het opnemen, vrouw. In 2006 gingen iets meer dan 5.400 mannen deeltijds werken tegenover ruim 17.300 vrouwen.

Gelijke kansen

Hier zijn verschillende verklaringen voor te vinden. Allereerst verdienen mannen over het algemeen meer dan vrouwen, waardoor het voor een gezin lastiger is in te leveren op het loon van de man. Bovendien klinkt het logisch dat vrouwen door hun aard meer dan mannen geneigd zijn hun zorgende ouderrol op te nemen, zeker bij een baby die nog borstvoeding krijgt.

Toch doet de overheid er goed aan het vaderschap bijkomend te ondersteunen. De combinatie werk-gezin heeft immers ook gevolgen voor vaders. Het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen analyseerde het Vlaamse gezinsbeleid van de laatste jaren. Op 16 mei worden de resultaten ervan voorgelegd tijdens een studiedag. „We kunnen alvast zeggen dat Vlaanderen de laatste jaren oog heeft voor de rol van de man in het gezin”, zegt Lut Verstappen van bovengenoemd instituut. „Zo werd in oktober 2006 een project gelanceerd met als titel *MV United. Perfect in balans*. Bedoeling was gelijke kansen voor mannen en vrouwen op de werkvloer en

thuis te promoten. In het kader van dit project werd de brochure *GPS voor het nieuwe huishouden* uitgegeven, die doet nadenken over rolpatronen in het gezin.”

Daarnaast werden nieuwe verlofstelsels ingevoerd, die zowel door mannen als vrouwen kunnen worden opgenomen, met name het adoptieverlof voor zelfstandigen, het pleegzorgverlof en ouder-schapsverlof voor personeelsleden in het onderwijs. Minister van Werk Peter Van Vanvelthoven

Heeft u iets tegen de commerciële vader- en moederdag? Zet uw gezinsleden, van klein tot groot, dan morgen eens in de bloemetjes. De Verenigde Naties riepen 15 mei uit tot Internationale Dag van het Gezin. Dit jaar ligt de klemtoon op het vaderschap. Bij ons wordt het zorgende vaderschap beleidsmatig ondersteund. En dat blijkt nodig. De uitdagingen voor mannen die er echt willen zijn voor hun kroost, zijn groot.

Geef papa kans papa te zijn

deed enkele voorstellen om mannen aan te moedigen ouder-schapsverlof op te nemen. Vlaams minister van Gelijke Kansen Kathleen Van Brempt pleitte voor de verlenging van het vaderschapsverlof, maar die bevoegdheid ligt vooralsnog bij de federale regering.

Om tegemoet te komen aan het probleem van vaders die na een echtscheiding van hun kinderen vervreemden, werd een federale wet ingevoerd die maakt dat een

rechter in geval van onenigheid de voorkeur moet geven aan een gelijkmatig verdeelde huisvesting van de kinderen. Nog in het belang van gescheiden vaders werd vorig jaar 242.000 euro vrijgemaakt voor neutrale bezoeksruimtes, waar ouders hun kinderen kunnen ontmoeten.

In februari waren er ten slotte twee wetsvoorstellen om 'oudervervreemding' te voorkomen. Het eerste voorstel bepaalt dat er een attitude-onderzoek moet komen

wanneer een ouder het bezoekrecht van de andere ouder problematiseert. Het tweede voorstel betreft de invoering van een 'omgangsbuddy', die ervoor moet zorgen dat de band tussen ouder en kind wordt hersteld.

Maar eigenlijk is het dan natuurlijk al te laat. De vraag is dan ook of de overheid niet meer kan investeren in de duurzaamheid van relaties, bijvoorbeeld door het traditionele gezin meer naar waarde te schatten.

© Corbis